

Var inte rädd eller förfärad!

Denna predikan hölls på ELM:s årskonferens 2021 i Örkelljunga missionshus. Mattias Lindström med familj har tidigare varit missionärer för ELM i Peru.

”När HERRENS tjänare Mose var död sade HERREN till Josua, Nuns son, Moses tjänare: ’Min tjänare Mose är död. Bryt nu upp och gå över Jordan, du och hela folket, in i det land som jag ska ge åt Israels barn. Varje plats där ni sätter er fot har jag gett er, som jag lovade Mose. Från öknen till Libanon och ända till den stora floden Eufrat, över hela hetiternas land och till Stora havet västerut ska ert område sträcka sig.

Ingen ska kunna stå emot dig under alla dina livsdagar. Så som jag var med Mose, så ska jag också vara med dig. Jag ska inte lämna dig eller överge dig. Var stark och frimodig, för du ska som arv åt detta folk fördela det land som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem. Var bara stark och mycket frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig. Vik inte av från den vare sig åt höger eller åt vänster, så ska du ha framgång vart du än går. Låt inte denna lagbok vara skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt som är skrivet i den. Då ska du lyckas på din väg och då

ska du ha framgång. Har jag inte befallt dig att vara stark och frimodig? Var inte rädd eller förfärad, för HERREN din Gud är med dig vart än du går.” (Jos. 1:1–9)

Israels folk är i en minikris. Herrens tjänare Mose har dött, och man har sört honom i trettio dagar. Och trots att han är död nämns han elva gånger i Josuabokens första kapitel ... Vad ska hända nu? Ska folket skingras? Kan löftena om Kanaans land bli besannade utan Mose?

När sorgetiden är slut och människor undrar vad som ska hända, talar Gud. Den allsmäktige Guden har inte dragit sig tillbaka från den här världen. Han är inte som en urmakare som konstruerat en klocka och sedan låter den gå av sig själv. Han är levande, aktiv och ingriper. Han talar till Josua vid en kritisk tidpunkt i folkets liv. Och Josua lyssnar.

Vad säger då Herren?

1. VAR INTE RÄDD ELLER FÖRFÄRAD – LÖFTENA SKA INFRIAS

”Var stark och frimodig, för du ska som arv åt detta folk fördela det land som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem” (v. 6).

Nu är det dags för löfterna att infrias, säger Herren. Nu ska det bli verklighet, som jag en gång lovade Abraham, Isak och Jakob, att ge er detta land. Löftet om landet var en del av förbundet med Abrahams folk.

Vi kan ju tycka att det ibland går lite långsamt för Gud att höra våra böner. Eller? Här har det tagit flera hundra år ... Guds tidsperspektiv är sannerligen inte människors.

Men Herrens löften lever, även när Herrens tjänare Mose är död; hans löften har liv i sig! Herren hade lovat att ge Israels folk ett land som flödar av mjölk och honung. De skulle få "ärva landet".

Vad betyder då det för oss i dag? Vad är motsvarigheten till att få äga Kanaan och ge det landet som arvedel till sina barn? Den bok som ofta hjälper oss att läsa Gamla Testamentet på rätt sätt är Hebreerbrevet. I bokens 11 kapitel står det:

"I tron dog alla dessa utan att ha fått det som var utlovat. Men de hade sett det i fjärran, hälsat det och bekänt sig vara gäster och främlingar på jorden. De som säger så visar att de söker ett hemland. Hade de tänkt på det land som de lämnat, så hade de haft tillfälle att vända tillbaka dit. Men nu längtade de till ett bättre land, det himmelska. Därför skäms inte Gud för att kallas deras Gud, för han har förberett en stad åt dem" (Hebr. 11:13–16).

Gud har lovat också oss att ge oss ett gott land – det himmelska landet.

Här behöver vi faktiskt rannsaka oss själva. Är vi fortfarande gäster och främlingar på jorden? Eller försöker vi göra oss bofasta på den här jorden? Nu är det i och för sig inte fel att försöka göra sig hemmastadd här, skaffa sig ett gott liv och

goda förutsättningar för sina barn, det talar andra delar av Skriften om. Men allt detta kommer en dag att tas ifrån oss. Vi blir inte här för alltid. Glöm därför inte bort ditt himmelska hemland! Det är ju *ditt* vi ska. Det är något gott att längta till det himmelska landet, liksom Israels folk längtade till sitt Kanaan.

När du står vid någon närstående broders eller systers kista, så sörj, liksom Israels folk sörjde Mose. Men glöm inte att Gud ska uppfylla sina löften om ett land, en himmelsk stad, och det är vårt rätta hemland!

Löfterna kommer att infrias.

2. VAR INTE RÄDD ELLER FÖRFÄRAD, VAR I STÅLLET STARK OCH FRIMODIG!

Varför behövde Josua vara stark och frimodig, kan man fråga sig – Gud skulle ju göra allt. Att Gud skulle göra allt betydde dock inte att kampen skulle saknas. Gud tar inte ifrån oss kampen på den här jorden, men han lovar att vara *med oss* i den!

När Israels folk intar landet går det till på olika sätt. Dels är de ganska passiva när de intar Jeriko, dels finns det exempel på andra drabbningar, som utkämpas på traditionellt vis. Men oavsett vilket så möter de under hela processen kamp och utmaningar. Det krävs av dem att de är beslutsamma, trofasta, uthålliga. Inte trots Guds löften utan kanske på grund av Guds löften måste de kämpa sig igenom. De möter död, synd, lögn, motstånd, bedrägeri. Det är tufft för dem. De lider och ropar till Gud när de möter motgång. Men Gud är trofast och står hela tiden vid deras sida, även om de glömmet honom ibland.

Så är det också för oss. Varför blir vi förvånade när vi möter motgång? Varför är

Glöm inte
bort vad
Mose har
skrivit.

kampen i det kristna livet en överraskning? Vi möter kamp i vårt dagliga liv, när våra barn och föräldrar lider. Vi möter kamp när folk inte förstår hur konservativa kristna kan tro på en helig Skrift från antiken. Vi möter utmaningar i missionsarbetet – vi ser hur sekulariseringen går framåt, och missionsvännerna blir inte fler i nuläget. Vad säger då Herren till oss?

Var frimodiga och starka! Jag ska aldrig lämna dig eller överge dig! Hebreerbrevets författare fortsätter i kap. 13:

”Lev inte för pengar, utan nöj er med vad ni har. Gud har själv sagt: Jag ska aldrig lämna dig eller överge dig. Därför kan vi frimodigt säga: Herren är min hjälpare, jag ska inte vara rädd. Vad kan en människa göra mig? Tänk på era ledare som har förkunnat Guds ord för er. Se vad deras liv har lett fram till och ta efter deras tro. Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet” (Hebr. 13:5–8).

Lev inte för pengar! Lev inte för den här världen! Kämpa emot de sekulariserande tendenserna, som vill få dig och andra att glömma att Jesus ska komma tillbaka med en ny tidsålder! Herren är med dig. Var beslutsam som Josua, som förblev Herren trogen under hela sitt liv.

3. VAR INTE RÄDD ELLER FÖRFÄRAD, OCH VIK INTE AV FRÅN GUDS ORD!

”Var bara stark och mycket frimodig så att du håller fast vid och följer all den undervisning som min tjänare Mose har gett dig. Vik inte av från den vare sig åt höger eller åt vänster, så ska du ha framgång vart du än går. Låt inte denna lagbok vara

skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt som är skrivet i den. Då ska du lyckas på din väg och då ska du ha framgång” (v. 7–9).

Det är faktiskt lite förvånande att hänvisningen till att följa Bibeln dyker upp här – är detta historiens första uppmaning till bibeltrohet? Vi kan hur som helst konstatera att bibeltroheten inte uppfanns i början av 1900-talet utan går långt tillbaka i tiden i Guds folks historia.

När det står om *lagbok* i v. 8, står det på hebreiska *torah* – som syftar på Moseböckerna. Dessa innehåller lag, men också löften och profetisk historia. Därför kunde man lika gärna översätta *torah* med ”undervisning”, vilket en del bibelöversättningar gör. Det är alltså inte endast lagen Guds folk ska hålla fast vid.

Lägg också märke till att Herren inte säger: Glöm inte bort vad jag har *talat*. Utan han säger: Glöm inte bort vad Mose har *skrivit*. Varför det? Jo, rimligen är det för att han tillmäter Moses undervisning lika stor vikt som det han själv säger; Moses undervisning är hans ord, lika mycket som det muntliga ordet som han talar till Josua. Herren själv tror alltså på verbalinspirationen, kan man lite tillspetsat säga.

”Vik inte av från den, varken till höger eller vänster. Då ska välsignelsen följa dig”, säger han. Och Josua kommer att följa detta. Han kommer inte att vika av ifrån Herrens undervisning. Han kommer att lyda Herren helhjärtat i allt. Och välsignelsen följer också Israel under denna tid. När Israel sedan väljer att vika av från Guds bud kommer de till slut att förlora välsignelsen.

Till skillnad från Israels folk under Gamla förbundets tid, har vi inte endast fått Moseböckerna. Vi har fått hela Guds uppenbarelse i den Heliga Skrift. Vilken gåva! Vill vi följa den som Josua gjorde, utan att vika av till höger eller vänster? Vill vi fortsätta att vara bibeltrogna vänner, även om namnet har ändrats?

Ja, det vill vi!

Vad krävs då för att fortsätta att följa Guds undervisning?

– Att läsa och göra sig informerad om vad Bibeln säger. Vi behöver bibelläsning i hemmen, i föreningarna. Vi behöver bibelsamtal, där vi tillsammans vrider och vänder på vad Skriftens ord betyder. Vi behöver fortsätta att sprida Guds ord till det växande släktet, barn och ungdomar. Vi ska fortsätta att ge evangeliet vidare till dem som inte känner Jesus, utanför och innanför landets gränser.

Men vad vi mest av allt behöver är ett ödmjukt sinne, så att vi ställer oss *under* bi-

beltexten. Det är inte vi som är herrar, det är Skriftens ord. Vi vill underordna oss, vi vill följa, vi vill lyda. Det är vår utgångspunkt, liksom det var Josuas, han som var Moses tjänare, och Herrens tjänare.

Varför det? Varför ska vi följa, lyda, underordna oss? Jo, därför att vi älskar Jesus. Han har gett sitt liv för oss. Han har talat till oss, sett oss, upprättat oss, gett oss ett nytt liv. Och som svar på detta vill vi, likt Josua, bryta upp och gå till verket, till missionsarbetet, både i vårt land, vårt hem och vår församling eller förening.

Var därför inte rädd eller förfärad, Herrens löften lever! På den grunden kan vi vara starka och frimodiga, och uthålligt arbeta för bibeltillit och bibeltrohet, precis som Herren har befallt oss.

Amen.

Mattias Lindström

Redaktör för *Till Liv* och lärare, Örkellunga